

gældende Forstrækninger til Banker og Sparekasser kunne aabnes for, at disse kan fare med Lempe i Tilfælde, hvor øjeblikkelig Inddrivelse af Tilgodehavender eller Kautionsforpligtelser kunde befrygtes at virke ødelæggende for vedkommende Erhvervsdrivendes eller Kautionists Forhold.

De under Nr. 3 omhandlede Laan til Erhvervsdrivende, der er kommet i Likviditetsvanskeligheder som Følge af, at deres Skyldnere omfattes af Henstands-(Moratorie-)lovgivning og ikke kan opfylde deres Forpligtelser, hviler paa tilsvarende Synspunkter.

Under Nr. 4 aabnes der Adgang til i nærmere fastsat Omfang at garantere Banker og Sparekasser imod en væsentlig Del af Tab, som de paagældende Instituter maatte faa paa Udlaan til bestaaende Erhvervsvirksomhed, eller til Igangsættelse af ny Virksomhed, hvis Forholdene maatte udvikle sig saaledes for disse Virksomheder, at de bliver tabgivende. Gennem en saadan Begrænsning af Pengeinstituternes Risiko skabes der Mulighed for, at Institutterne — uden at tilsidesætte skyldige Hensyn til Indskydernes Sikkerhed — kan udvise noget mindre Tilbageholdenhed end hidtil overfor Virksomhed til Formindskelse af Arbejdsløsheden. Herigennem vil det være muligt at modvirke den voksende Arbejdsløshed paa en Maade, som kan være mere effektiv og i Virkeligheden mindre bekostelig end de Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden og Afhjælpning af dens Følger, som ellers vil være nødvendige.

Gennem Ydelse af de under Nr. 5 omhandlede Byggelaan i Tilfælde, hvor disse ikke kan opnaas paa rimelige Vilkaar ad sædvanlig Vej, tilstræbes det at formindske Finansieringsudgiften under Bygningers Opførelse og at begrænse den Risiko, der vil kunne følge af, at Bygherren ofte vil være nødt til at foretage Prioritering paa et for ham ugunstigt Tidspunkt. Under Hensyn til Byggevirkomhedens beskæftigelsesmæssige Betydning og Ønskeligheden af til den lavest mulige Byggesum at forøge Antallet af mindre Boliger, vil Byggelaan af den om-

handlede Art formentlig kunne føre til heldige Resultater.

Den under Nr. 6 omhandlede Adgang til Foretagelse af Opkøb af Obligationer, der er sikrede ved Pant i fast Ejendom, tager Sigte paa at støtte de Konverteringsmuligheder, gennem hvilke man kan naa til en for Erhvervslivet paakrævet Rentesættelse og Lettelse af Gældsbyrden.

Renten af de gennem Krisefonden ydede Laan foreslaas fastsat til den i § 8 foreslaaede Maksimal-Rente. Forskellen mellem Renten og den halvaarlige Ydelse, der fastsættes, vil, ligesom Præmien for de i Lovens § 4 Nr. 4 omhandlede Garantier, være at henlægge til en Reserve- og Administrationsfond. Hertil henføres ogsaa den Rentedifference, som maatte fremkomme mellem den for Laanene fastsatte Rente og den Rente, som Laanefonden efter nærmere Aftale skal tilsvare Nationalbanken.

Foruden Oprettelsen af en Krisefond foreslaas det i Forbindelse med de fra forskellig Side udfoldede Bestræbelser for at lette Erhvervslivets, specielt Landbrugets Vilkaar gennem en Billiggørelse af Kreditten — da det ikke har været muligt paa anden Maade at naa tilstrækkeligt vidt i denne Henseende — midlertidigt at fastsætte en Maksimal-Rente paa 3—3 $\frac{1}{2}$ pCt. for Indskud i Banker, Sparekasser, Andelskasser, Bankierfirmaer, Andelsforetagender m. v. og at foreskrive, at den herigennem indvundne Rentebesparelse skal komme Laantagere til Gode gennem en tilsvarende Nedsættelse af Udlaansrenten. Hvor særlige Forhold maatte foreligge, kan Ministeren for Handel og Industri gøre Undtagelser fra den fastsatte Maksimal-Rente, saaledes at Renten for Indskud paa Anfordring eller med kortere Opsigelsesvarsel end 3 Maaneder kan forhøjes til 3 $\frac{1}{2}$ pCt. p. a. og Renten for Indskud med længere Opsigelsesvarsel til 4 pCt. p. a. Yderligere er der aabnet Adgang til, at Sparepræmier til Fremme af Skolebørns Opsparing o. l. kan beregnes som et Tillæg til den fastsatte Maksimal-Rente.